

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

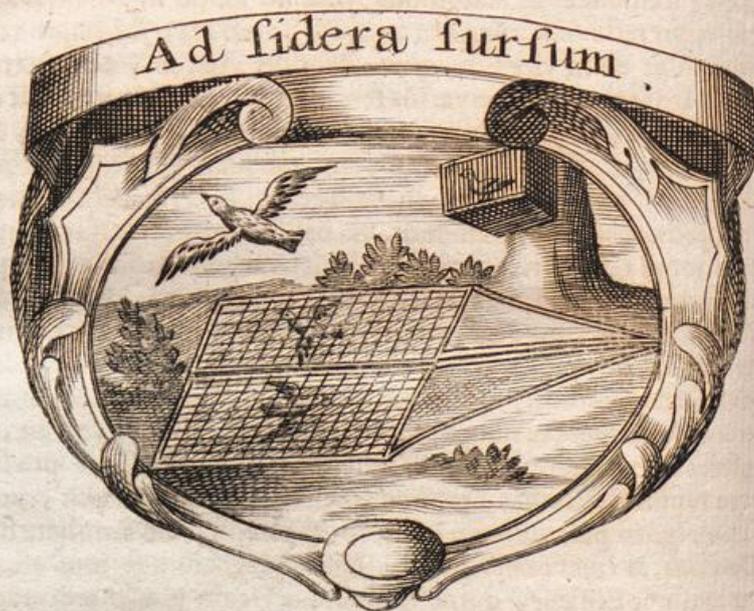
Consideratio LXI. B. Virgo & Mater Amoris & Doloris docet nos terrena despiciere, & solùm cœlestia desiderare. Emblema. Avicula, aliis sub reticulo hærentibus, ad Cœlum cursum suum accelerans cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXI.

B. Virgo & Mater amoris ac doloris docet nos terrena despiciere, & solum cœlestia desiderare.

Quando veniam, & apparebo ante faciem DEI?
Psal. 41. 3.

1.

uid est mundus? Magnifica illa & quadrifida statua est Regis Nabuchodonosoris, cujus caput ex auro, pectus ex argento, venter ex ære, tibiæ ex ferro & pedes ex luto fictili erant: Et abscissus est lapis de monte sine manibus, & percussit statnam in pedibus ejus ferreis & fictilibus, &

Dan. 2. 34.

comminuit eos: tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, æs, argentum & aurum. O vanitas! ubi nunc sunt quatuor istæ Monarchiæ Chaldæorum

rum scilicet, Persarum, Græcorum & Romanorum per hanc statuam præfiguratae?

Quid est mundus? Sella Heli est summi quondam in Lege Sacerdotis & Israëlitarum Judicis, qui, cum triste nuntium de arca capta, & de duobus filiis in bello trucidatis, accepit, de sella sua retrorsum cadens, fractis cervicibus expiravit: *Cecidit de sella retrorsum*, & quare retrorsum? Quia sella ista non habebat *reclinatorium*, quo dorsum inclinaret. En mundi typum, nullus hic reclinatorium & firmam sedem habet. Ubi nunc sunt illi centum, viginti & septem potentissimi Imperatores, qui hætenus Romano præfuere imperio? Ubi septuaginta quinque Hispaniarum Monarchæ? Ubi sexaginta Christianissimi Galliarum Reges? Ubi tot Magnates, Principes & Potentes hujus Sæculi? Ubi illorum Ministri, adularores, parasiti, servi, milites & subditi? Ubi mortales omnes, quotquot hætenus extiterunt in mundo? Audite Sapientem: *Pertransierunt omnia illa tanquam umbra*. O vanitas vanitatum!

1. Reg. 4. 18.

Sap. 5. 9.

Quid est mundus? *Tela araneorum est*, ita patientissimus Job. Et nunquid considerasti aliquando araneæ laborem, quomodo assiduâ meditatione se exerceat, quomodo currat & recurrat, ac seipsam evisceret, donec suum perficiat reticulum, ut unam, alteramve capiat muscam? Tandem omnem laborem ac texturam unica ancillæ scopa confundit, & misera aranea pedibus proculcatur; ita mundanorum curæ, labores & studia sunt, si non pro Deo & propter Deum fiant: *Et telas*, inquit Isaias, *araneorum texerunt*.

Isa. 59. 5.

Quid est mundus? Hædera Jonæ est, unâ florens die & alterâ decidens: *Et letatus est Jonas super hædera letitiâ magnâ*, & paravit Deus *vermem*, & percussit hæderam, & exarnit; cui hæderæ rectè illud Apostoli pro Lemmate inscribes: *Momentaneum est, quod delectat*. En hic exitum & mercedem cosmophilorum, jocando, ridendo, ludendo, otia do, compotando, luxuriando regnum cælorum perditur, & in puncto descenditur ad infernum.

Jonas. 4. 14.

in Job. 21. 17.

Quid est mundus? Hamus est, quo pisces capiuntur, & rete, quo volucres cæli illaqueantur, ita sapientissimus Ecclesiastes: *Nescit homo suum finem*; sed sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aves laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis ex templo supervenerit. O quot animæ misellæ, quia mundum sectatæ sunt, in hoc perditionis prolapsæ sunt rete, quod illis paravit, & tetendit venator tartareus: *Cadent in retiaculo ejus peccatores*; Sed quid sequitur? *Singulari*

Eccle. 9. 12.

Psal. 40. 10.

ter sum ego, donec transeam, hoc est, B. Virgo & Mater amoris ac doloris, quæ hoc retere peccati tum originalis, tum actualis sola evitavit, non enim erat de hoc mundo, quæ soli Deo semper adhærebat, quia *conversatio ejus erat in cælis*, unde Lemma:

Ad sidera sursum.

2. Miror, quare dilectus ille Christi Discipulus & Filius MARIE adoptivus hanc SS. Matrem suam, à moriente JESU in peculiare domum & thesaurum sibi legatam, describat sole amictam, lunamque calcantem pedibus suis: *Mulier amicta sole, & luna sub pedibus ejus?* Et quare dicitur beatissima Virgo mulier amicta sole? Juvat hinc audire Mellifluum: *Putasne*, inquit, *ipsa est mulier amicta sole? quæ velut alterum solem induit sibi. In sole & fervor & splendor stabilis: In luna solus splendor atque is omninò mutabilis & incertus, qui nunquam in eodem statu permanet. Jure ergo MARIA sole perhibetur amicta, quæ profundissimam Divinæ Sapientiæ, ultra quàm credi valeat, penetravit abyssum.* Proinde per hunc solem rectè intelligitur verus justitiæ Sol, qui est Christus Deus noster, unde rursus idem S. Doctor: *Inte*, inquit, *manet* (Sol Christus) *& tu in eo; & vestis eum, & vestiris ab eo: vestis eum substantiâ carnis, & vestit ille te gloriâ suæ majestatis: vestis solem nube, & sole ipsa vestiris.* Sed quare, dices, SS. Deipara ab eodem S. Joanne describitur, quòd lunam sub pedibus calcet: *Et luna sub pedibus ejus?* Observa anime mihi, per lunam, sidus instabile & nunquam in eodem statu permanens, omnia ista mundana, transitoria, ac temporalia designantur, quæ SS. Virgo in hac vita mortali pedibus suis calcavit, dum omnia ista terrena depexit, & mente purissima solum Deum sectata est. Et quia Filius per omnem vitam paupertatem sibi elegit in sponsam, non habens, ubi caput reclinaret: *Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea;* ita & SS. Mater ejus, licet esset unica filia ac hæres divitum ac nobilium parentum, voluntariè paupertatem præ omnibus elegit divitijs: *De divitijs*, ita ait ipsa ad S. Birgittam, *ego & Joseph nihil reservavimus nobis, nisi necessaria vitæ ad honorem Dei, reliqua dimisimus propter honorem Dei.* Et in alio loco subjicit eadem SS. Deipara: *A principio vovi in corde meo, nihil unquam possidere in mundo. . . Et omnia, quæ habere potui, dedi indigentibus, nihilque nisi tenuem victum & vestitum reservavi.* Unde post Filij in cælum reditum non in domo Lazari, aut Josephi ab Arimathæa, vel in domo Principis Nicodemi aut aliorum divitum ac nobilium, qui animo gratissimo hanc suam Dominam suscepissent, commemorata est, *sed*

Apos. 12. 1.
S. Bern. ser.
in Apoc. 12.

Zot. 118.

Psal 87. 17.

Revel. 5.
Birg. lib. 7.
c. 25.
Lib. 1. Rev.
cap. 19.

sed curam, prout observat Dionysius Carthuf. & plures alij, centum ^{Dionys. Carthuf in 1. sententia dist. 16. qu. 2.} & viginti puellarum in se suscepit, quarum juxta normam hujus SS. Virginis in recenti illa Ecclesia propositum fuit perpetuò vitam castam agere, & Evangelicam sectari paupertatem, quas Virgines pientissima Virgo ad omnem virtutem & sanctimoniam verbo & exemplo instruxit, ad quem primum religiosum Virginum cœtum S. Ignatius Martyr in ^{S. Ign. M. ep. s. ad Philip.} epistola quadam salutem misit: *Saluto congregationem Virginum.* O felices illæ Virgines, quæ sub tali ac tanta erudiebantur Magistra, quibus non aliam præscripsit lectionem, quàm ut Deum pura mente sectarentur, & mundum istum immundum contemnerent: *Nolite diligere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt.* ^{1. Joan. 2. 15.}

3. S. Paulus insignis mundi contemptor de seipso testatur, quòd illa omnia, quæ mundus adorat & æstimat, puta divitias, favores, delicias, honores, gloriam, eloquentiam, dignitates, voluptates & quidquid orbis pretiosum miratur, pro Christo & propter Christum nihili duxerit, sed potius ut detrimenta ac damna, imò ut stercora reputaverit: *Verumtamen existimo omnia detrimenta esse propter eminentem scientiam JESU Christi Domini mei, & arbitror ut stercora, ut Christum lucrifaciam.* Vide hic, & perpende, quousque assurrexerit excelsus Pauli animus. ^{Philipp. 3. 2.}

Quid commemoro pretiosissimam Deiparentem? An non multò magis omnia ista terrena & mundi bona propter eminentem scientiam & charitatem dilectissimi Filij sui illi videbantur ut detrimenta & stercora, tantum ut Christum lucrifaceret? Et si ille Doctor Gentium de seipso asserit: *Mibi mundus crucifixus est, & ego mundo;* mundus mihi tergum ^{Gal. 6. 14.} vertit, & ego mundo; mundus mihi exofus est, & ego mundo; mundus mihi mortuus est, & ego mundo, adeòque in una eadèmq; cruce confixi sumus ego & mundus; quanto potius SS. Deipara & Mater dolorosa hoc poterat dicere: *Mibi mundus crucifixus est, & ego mundo,* quia amor meus est solus crucifixus JESUS? Et quomodo difficile illi erat aspernari mundum, quæ seipsam conteranere & annihilare à vitæ primordio didicit: *Mundum & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei JESU Christi.*

Non sic Juditha, licet Vidua sancta, nobilis & singulari castimonie ^{Judith. 10. 2.} laude conspicua; non sic, inquam, Juditha, de qua refert Scriptura, quòd, exutis viduitatis suæ vestimentis, unxerit se myro optimo, crines capitis sui discriminavit, mitram capiti imposuerit, & vestimentis jucunditatis suæ induta, ad castra Assyriorum contenderit: *Assumpsitque dextraliola & lilia & inanes, & annulos, & omnibus ornamentis suis ornavit*

navit se, &c. Et in alio loco, ubi jam obsessam liberavit Bethuliam, hostemque ad tartarum misit, refert Scriptura, quòd magna cum pompa, procerumque stipata catervâ in publicum processerit: *Erat autem diebus festis procedens cum magna gloria, &c.* Ita & Esther, licet mulier pia & sancta, ut placeret Assuero Regi, pretiosis uncta unguentis, regalibusque ornata vestimentis in publico apparere voluit: *Die autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, &c.* Ruth Moabithæ, licet pauperi, sed modestissimæ Viduæ hoc Noëmi suggestit consilium: *Lavare igitur, & ungere, & induere cultioribus vestimentis.* Vide hic prudens Lector, quomodo fœminæ etiam virtuosæ sint aliquo modo philocosmæ, & ornatûs corporis suæ studiosæ, quod abundè patet in illa pauperula Vidua, debitis quondam oppressa, cui Elisæus Propheta, ut creditoribus solveret, abundans oleum impetravit: *Cui dixit Elisæus: Quid vis, ut faciam tibi? dic mihi, quid habes in domo tua? at illa respondit: Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungar.* Ecce pauperula erat vidua, pressa debitis, oleum tamen domi habuit, & sollicitè custodivit, in quem finem? *Quo ungar.* O bonum Numen! erat pauperrima cuticula, voluit nihilofecius esse pulchra. Vide hîc alterius sexûs miserias & fallacias, & cave, ne in hoc rete incidar.

O pientissima Virgo, & Domina totius universi! qualis erat tuus ornatus? Quæ tua in hoc mundo erant pretiosa ac cultiora vestimenta? Observant Epiphanius, Nicephorus, Cedrenus & alij, quòd vestes SS. Deiparæ ex simplici & nativa lana, nullòque tincta colore, adeoque cinerei coloris fuerint. O anima Christiana, collige vel ex hoc, qualiter seipsam & mundum universum æstimârit SS. Virgo! & nunquid *byssus & purpura indumentum ejus?* Ita est, subintrat hîc Cornelius Byllus, qui candidi coloris est, ejus virginitatem plûs quàm Angelicam designat purpura illius ardentissimam in Deum & proximum charitatem, unguenta optima virtutes ejus extellentissimas, & suavis odor vestimentorum illius bona exempla, quibus orbi illuxit universo: *Et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.* Verùm (quod peculiariter observandum est) vestimenta hujus dolorosæ Viduæ & Matris Christi fuerunt cinerei coloris; & quid, obsecro, aliud denotabant, quàm contemptum mundi, cui vivens jam mortua erat Virgo, cum Apostolo non aliud querens, quàm *habentes alimenta, & quibus tegamur, his contenti sumus.*

4. O quàm alius est nunc mundi stylus! quot etiam nunc hodie impiam & arrogantem sectantur Jezabelem, de qua Scriptura commemorat: *Depinxit oculos suos stibio, & ornavit caput suum, & respexit per fenestram*

Judith. 16.

7.

Esth. 3. 2.

Ruth. 3. 3.

2. Reg. 4. 2.

Apud Drex.

20. 1. apud

mo. f. 1206.

Ezov. 31. 22.

Ezov. 4. 22.

1. Tim. 6. 8.

2. Reg. 9. 30.

vestram, &c. Et quid sequitur? Et erunt carnes Jezabel sicut stercus super faciem terræ. Ite nunc comptuli & comptulæ, ite delicatuli & delicatulae, ite sepulchra dealbata, quæ foris quidem apparent splendida, intus autem plena sunt putoribus, vermibus ac sordibus; ô quid fiet de vobis in morte, qui in vita obliiti estis Dei Creatoris vestri? Dic mihi, exclamat Mellifluus, ubi sunt amatores mundi, qui ante pauca tempora nobiscum erant? nihil ex eis remansit, nisi cineres & vermes. Attende diligenter quid sunt, vel quid fuerunt. Homines fuerunt, sicut tu: Comederunt, & biberunt, riserunt, duxerunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descenderunt, Et visne tu sequi?

Vide ex his, & perpende, anime mi! quanto melius sit cum dolorosa Matre mundum hunc despiciere, & cum ea solum desiderare celestia, Deumque purâ mente sectari: Fallax gratia & vana est pulchritudo. Amanum consule, & quis gloriosior? Sedet in regali convivio, praesentat cum Rege & Regina, finito convivio raptatur ad patibulum: Suspendus est itaque Aman in patibulo, quod paraverat Mardocheo. En gratia humanæ & mundani amoris finem: Nolite considerare in principibus; in filiis hominum, in quibus non est salus. Vana igitur est gratia, sed & vana est pulchritudo. Absolorem Principem & juvenem pulcherrimum considera. Ille, qui patris affectabat solium, nunc pro throno regio habet patibulum; ille, qui tot votis sibi sceptrum optavit, nunc loco triplicis sceptri tribus transfigitur lanceis. Ille, qui regiam ambiebat coronam, nunc loco diadematis propriis capillis, quercui per modum coronæ implexis, coronatur. Ille, qui paulò antè crispatis superbiebat crinibus, nunc ei facti sunt in laqueum, & in interitum; ô quàm patiens reditor est Altissimus: En pœnam Talionis, sic mundus suos remuneratur servos: Et tulerunt Absolon, & projecerunt eum in saltu in foveam grandem, & comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis. Ecce quàm vana sit mundi pulchritudo, quia ejusmodi mollicelli & mollicellæ plerumque tantum externo mentiuntur suco se esse pulchros, cum intèrius pleni & plenæ sint sordibus & putoribus intolerabilibus. Hoc habet lues venerea, & tandem quid restat nisi ignis æternus? Audi patientissimum Jobum: Hoc enim, inquit, nefas est & iniquitas maxima: ignis est usque ad perditionem devorans, & omnia eradicans genimina.

Quid ergo consilij? Fallax est gratia & vana est pulchritudo, ubi mox subjungit Sapiens: Mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Hæc mulier timens Dominum, ejusque in omnibus adimplens SS. voluntatem, non alia est, quàm SS. Deipara, quæ licet corpore fuerit præclaro ac in-

Mater Dolorosa.

R 13

teger-

- tegerimo, & insuper venerabili & augustâ prædita pulchritudine, qualem etiamnum hodie imagines à S. Luca depictæ præferunt, omnem tamen evanidam ac fallacem mundi pulchritudinem fugit, rejecit, & contempsit, unice contenta Deo, tanquam summo Bono suo, quem & unice amavit, unice quæsit, unice desideravit; proinde longè meliori jure quàm Sponsa illa dicere potuit: *Dilectus meus mihi: inter ubera mea commorabitur*, quasi diceret: Omnibus his contemptis terrenis, illi soli vivo, cui omnia vivunt, illi soli servio, cui omnia inserviunt, & faciunt verbum ejus, illi soli adhæreo, qui est vita mea, spes mea, amor meus, & merces mea magna nimis. O Sionidæ, ô filia cœlestes Jerusalem, ô SS. Angeli! *Dicite Dilecto, quia amore langueo*. O dulcis amor! quàm bonum est cum dolorosa Matre unice amare JESUM & hunc Crucifixum. Et si Paulus de se gloriatur: *Ego stigmata Domini JESU in corpore meo porto*; quanto justius dolorosa Mater de seipsa dicere poterat: *Ego stigmata Domini JESU in corpore meo porto*, imò jugiter per omnem vitæ cursum in corde meo portavi, proinde vilescit mihi mundus, & omnia, quæ in mundo sunt. O quoties in hac lacrymarum valle hæc piensissima Vidua post Filij in cœlum reditum ad Deum suspiravit: *Hæc mihi, quia incolatus meus prolongatus est: Habitavi cum habitantibus Cedar: Multum incola fuit anima mea. Quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Qui amor semper novis, quoad vixit, adauctus est amoris facibus? Non sic, ait Dionysius Carthusianus, Jacob Patriarcha affici potuit ad videndum filium suum Joseph dominantem in Ægypto, quantum afficiebatur pissima Mater & Virgo ad conspiciendum unicum suum filium JESUM gloriosissimum atque regnantem in cœlo, nempe quò intensius, ardentius, incomparabiliusque amavit Unigenitum suum secundum utriusque ipsius naturam, eò præcordialius anhelabat ad facialem ejus intuitum, ad immediatam ac intimam unionem, ad beatificam visionem, præsertim quia ejus suavitatem gloriosè ac frequentissimè erat experta, per quod ad plenarium gustum accendebatur validius juxta illud, quod increata Sapientia loquitur: *Qui edunt me, adhuc esurient.**

5. Quàm ardens desiderium Moyses Dux ac Legifer Hebraici populi habuerit, post tot in deserto per quadraginta annos exaratos labores tandem aliquando videndi, ac ingrediendi terram illam desiderabilem & à Deo sibi & populo promissam, Sacræ Paginæ abunde declarant, qui tamen ob levem admittam culpam hujus ardentissimi voti ac desiderij sui compos factus non est, sed cum esset centum & viginti annorum, vegetus adhuc viribus, cujus oculi necdum (prout in sensibus fieri assolet) cali-

caligaverant, nec dentes moti sunt, solum de longè in supercilio montis terram illam promissionis conspicatus est. Juvat hinc audire Scripturam: *Dixitque Dominus ad eum: hæc est terra: pro qua juravi Abraham, Isaac & Jacob, dicens: Semini tuo, dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, & non transibis ad illam: Mortuusque est ibi Moyses servus Domini in terra Moab, jubente Domino.* Deut. 34. 4.

Collige ex hoc, anima Christiana, vehementissimum desiderium, quo Mater amoris & doloris post Christi in cælum ascensum flagravit, Dominum ac Deum suum post tot exantlatos per omnem vitam labores videndi ac summo hoc bono suo fruendi. O quoties cū Sponsa per duos illos & viginti annos, quibus hæc derelicta Vidua in primitiva illa Ecclesia, ubi sanguis Christi recens fusus adhuc calebat, in solatium primorū Christianorum adhuc in terris remanserat, in cælum & ad dilectissimum Filium ingeminavit: *In lectulo meo per noctes quæsi, quem diligit anima mea: Quæsi illum, & non inveni. Surgam & circumibo civitatem: Per vicos & plateas, quæram, quem diligit anima mea: Quæsi illum, & non inveni.* Cant. 3. 4. O dulcissime JESU! qui hanc tuam SS. Matrem magis quàm cæteras creaturas jam tunc dilexisti, & etiamnum diligis, quare illi causa fuisti tam longi, tam acerbi, tam diuturni martyrii? Verè *judicia tua abyssus multa.* Psal. 35. 7. Ideo tanto adhuc tempore pretiosissimam Matrem suam in cruce pendere voluit, ut merita illius, prout alibi per transennam insinuavimus, in immensum accrescerent, per omnem æternitatem remuneranda. Et si quondam Salomon omnes mundi thesauros in comparatione humanæ sapientiæ nihili duxit: *Et præposui illam regnis & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius.* Sap. 7. 8. Quotò magis beatissima Virgo in comparatione Divinæ & æternæ Sapientiæ, & in proxima possessione summi illius Boni, ad quod totis viribus anhelabat, dicere poterat: *Et præposui illam regnis & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius?* Proinde omnia ista, & quidquid in orbe pretiosum esse potest, nihil æstimavit, ut solo Deo suo frueretur: *Et nunc quæ est expectatio mea, nonne Dominus?* Psal. 35. 8.

6. O anima Christiana! disce à dolorosa Matre terrena hæc contemnere, & ardenti desiderio ad cœlestia aspirare: *Cui Christus, ait Mel. s. Pernb. listius, incipit dulcescere, ei necesse est amarescere mundum.* O unde im- pag. 1726. munde! & quis te diligit? Tu similis es Jaheli, quæ modicum lac Sifarræ belli Duci præbuit, & interim ei clavum ferreum per cæpitia tempora adegit: *Ingressa absconditè & cum silentio posuit super tempus capitis ejus Judic. 4. 19. clavum, percussimque malleo defixit in cerebrum usque ad terram, qui sopo-*

rem morti consocians, defecit, & mortuus est. O quoties, mortales miseri, pro unica lactis guttula & sensuali voluptate vitam perdimus æternam: O filij hominum, usquequò gravi corde!

Psal. 4. 3.

O munde immunde, tu similis es Dalilæ, in cuius sinu, cum Samson indormiret incautus, fortitudine sua privatus, captus, orbarus oculis, & in servitudinem morte amariorem abductus est: Quem cum apprehendissent Philistiim, statim eruerunt oculos ejus, & duxerunt Gazam victum catenis, &c. Ite nunc mundani & mollicelli, & in vestra Dalila (mundo vaferrimo) confidite.

S. Aug. ser. 3. de temp.

O qualis anguis hinc latet in herba: O infelicitas generis humani! exclamat S. Augustinus, amarus est mundus, & diligitur, si dulcis esset, qualiter amaretur? Turbatur, & tamen amatur: Quid si tranquillus esset? Flores mundi quomodo colligeres, qui à spinis non revocas manum?

Dan. 14. 6.

O munde immunde! tu similis es Belo idolo Babylonico, qui extrinsecus splendebat ex auro, intrinsecus verò ex foetido erat formatus luto, unde Daniel ad Regem Babyloniorum: Ne erres Rex, iste enim intrinsecus lutens est, & forinsecus ærens. Ita sunt orbis imperia ac regna, forinsecus homini mundano videntur splendida, intrinsecus autem sunt Jurea. Augustum Octavianum Romanorum Imperatorem, orbisque Dominum consule, qui moriens, teste Suetonio, pro suprema exclamavit periodo, Omnia fui, sed nihil expedit: Omnia fui, sed nihil sum. Subintrat hinc pro veritatis confirmatione Baruch Propheta: Ubi sunt, inquit,

Baruch. 3. 10.

Principes gentium, & qui dominantur super bestias, quæ sunt super terram? qui in avibus cæli ludunt, qui argentum thesaurizant & aurum, in quo confidunt homines, & non est finis acquisitionis eorum? Et post pauca interjecta respondet: Exterminati sunt, & ad inferos descenderunt, & alij loco eorum surrexerunt. O modicum! ô vanitas! ô longa æternitas!

2. Reg. 17. 23.

7. O munde immunde! tu similis es Achitopheli, versipelli & impio consiliario aulico, cujus consilium ab omnibus prudentissimum & quasi Divinum æstimabatur, dum se tempori & personis affabrè sciebat accommodare, dum nunc Davidi pia, nunc impia Absoloni subministrabat consilia; sed quid captavit hic vanus honorum & rerum æstimator? Idem quod canes famelici, qui volitantes in aère muscas capiunt, quibus nec famem faciant, nec repellunt. Audi Scripturam: Porro Achitophel videns, quòd non fuisset factum consilium suum, disposità domo sua suspendio interijt. O curas hominum, quantum est in rebus inane!

2. Reg. 13. 28.

O munde immunde! tu similis es Ammoni in convivio residenti, jocanti, bibenti, epulanti, & quid accidit? Percutite eum, & interficite.

Simi-

Similis Balthasari commessanti, & tripudianti, cujus interim cervicibus
 Divinae justitiae imminabat gladius: Eadem nocte interfectus est Balthasar *Dan. 5. 30.*
 Rex Chaldeus. Similis diviti illi, cujus ager abundantes ferebat fructus,
 & cum de novo aedificando cogitat horreo, interim fertur suprema sen-
 tentia: Stulte, hac nocte animam tuam repetunt, quae antea parasti, cujus *Luc. 12. 20.*
 erunt? Similis Adoniae filio Haggith, patre Davide senescente, regios
 ambiens honores: Elevabatur dicens: ego regnabo. Et quid evenit? Ho- *3. Reg. 1. 5.*
 die occiditur Adonias. Similis Jonathae, qui, cum ad mortem patris jussu *3. Reg. 2. 14.*
 duceretur, exclamavit: Gustans gustavi in summitate virgae paululum mel- *1. Reg. 14. 42.*
 lis, & ecce morior. O paululum mellis quot jam decepisti! heu quot su-
 spirabunt in morte: Paululum mellis gustavi, & ecce morior, & pereo
 aeternum. O brevis voluptas! o poena aeterna! si habes, inquit S. Irido- *S. Irid. cit.*
 rus, sapientiam Salomonis, si pulchritudinem Absolonis, si fortitudinem Sam- *à Pepin. ser.*
 sonis, si longevitatem Enoch, si divitias Anci, si potestatem Octaviani, quid *de S. Barthol.*
 prodesset tibi, si tandem caro tua daretur vermibus, & omnia tua daemoni-
 bus cum divite epulone crucianda sine fine? O quam melius igitur est cum
 dolorosa Matre contemnere mundum, quae jam trimula illum, omnem-
 que ejus ornatum contempsit.

Pro dictorum coronide ad ipsum omnium bonorum fontem, hoc
 est, ad Christum JESUM & hunc Crucifixum & dolorosae Matris Filium
 accedamus. Et dic, obsecro, mitissime JESU, Amor Crucifixae! cur mo-
 riens in cruce exclamasti: Sitio? Quid sitis? An quia aruit tanquam testa *Joan. 19. 28.*
 virtus tua, & lingua tua adhaesit faucibus tuis ex defectu humoris & sangui- *Psal. 25. 6.*
 nis, quem propè jam omnem profudisti? Responder hic Rupertus Abbas:
 Ideo sitiens moritur, ut ostendat, nihil esse in mundo, quod sitim expleat. Ita
 o mi JESU! nihil prorsus in hoc mundo satiare nos potest, nisi tu solus
 Deus noster; unde inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.
 Omnia hic transeunt, omnia abeunt, omnia pereunt: Omnis consumma- *Psal. 118. 96.*
 tionis vidi finem; solum regnum tuum, o Christe JESU! quod immenso
 sanguinis tui pretio nobis comparasti: Empti estis pretio magno, non ha- *1. Cor. 6. 20.*
 bet finem. Ad hoc ergo regnum cum dolorosa Matre aspitemus, hoc
 quaeramus, & mundum, qui totus in maligno positus est, contemnamus:
 O felix, qui mundum potuit contemnere: Mundus transit & con- *1. Joan. 2. 17.*
 cipiscentia ejus, qui autem facit voluntatem Dei, manet
 in aeternum.

Rit 3

CON-